Quelle: https://manuscripta.at/?ID=8282
Copyright: Salzburg, Universitätsbibliothek

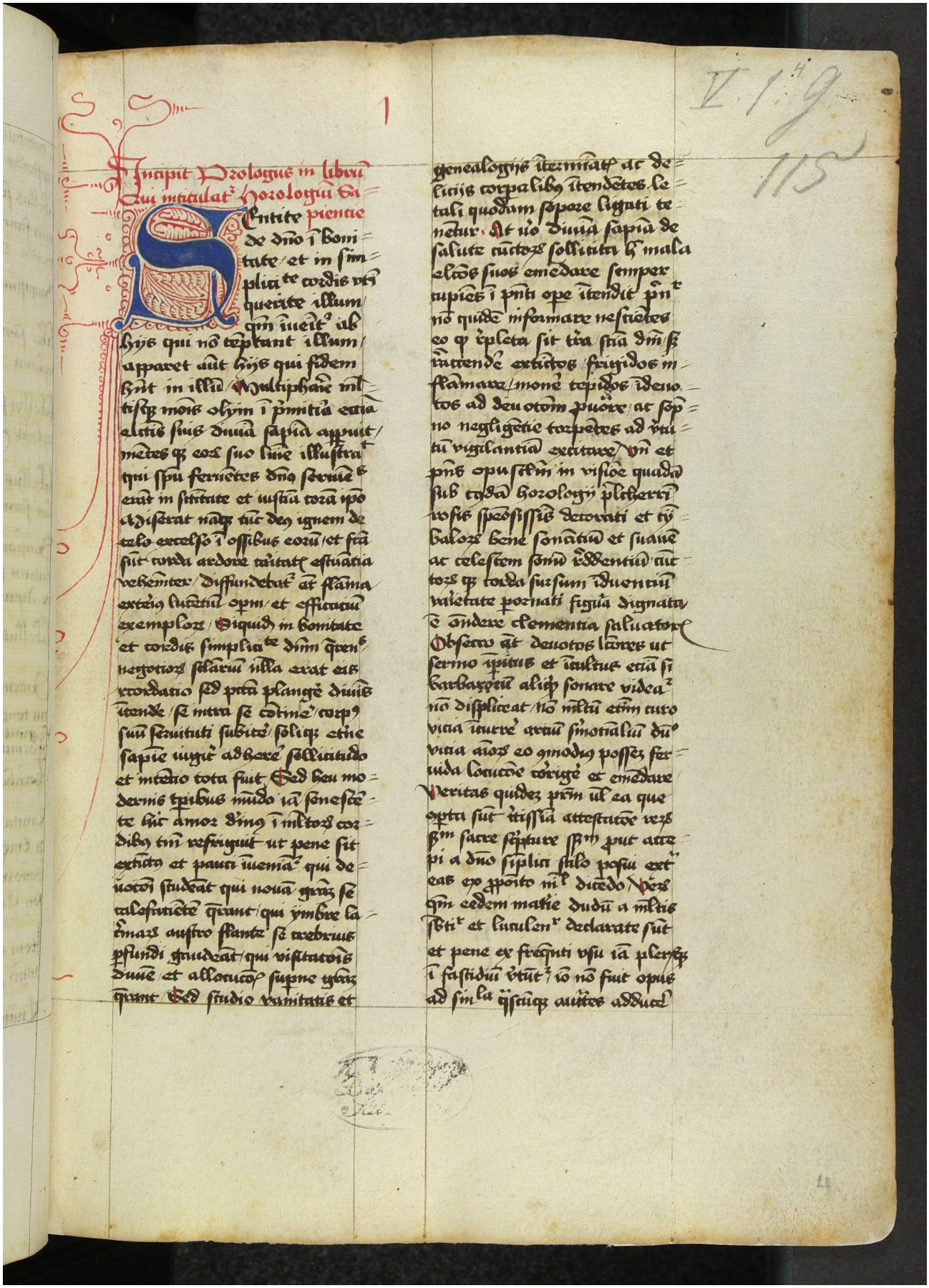

Incipit Prologus in librum qui intitulat horologium sapientie

Sentite de domino in bonitate et in simplicitate cordis vestri querite illum quem inuenit ab his qui non tentant illum apparet autem his qui fidem habent in illum. Multiphariam multifaryamque modis olim in prinitiua ecclesia altius fuit diuina sapientia apparuit metes quoque eorum suo lume illustrantem qui spiritu feruentes domino seruiebant erant in spiritu et iustitia tota ipso adhaerant nam tuc deus ignem de celo excelso in ossibus eorum et fuit sicut cordis ardore caritatis estuantia vehementer diffundebat at flamma exterior lucentium opum et efficacium exemplorum. Quidquid in bonitate et cordis simplicitate dominum quemque negotiorum saecularium illa erat ab exordio sed prius plangere diuinis intendere se intra se cohinere corpus suum seruitutis subiicere solique etiam sapientie iugiter adherere sollicitudo et intentio tota fuit. Sed heu modernis temporibus mundo iam senescente huius amor dominum in multorum cordibus tam refrigiuit ut pene sit extinctus et pauci inuenia qui de uetero studeat qui nouum quoque se calefacere queunt qui imbre lacrimarum austro flante se crebrius effundi queudeat qui vistructoris diuine et allocutio supne gracie queunt. Sed studio vanitatis et genealogiis interminatis ac de licitis corporalibus intendentes letali quodam sopore ligati tenentur. At nos diuina sapientia de salute auctorum sollicitari ut mala eiusdem suos emendare semper cupiens in proprio opere intendit primo quidem informare nescientes eo quod expleta sit tua sua dominus et intendere extinctos frigidos inflammare monere tepidos ideuotos ad deuotorum pueri ac spiritu negligentes torpentes ad vitam vigilantiam excitare. Vnde et prius opusculum in visione quadam sub titulo horologii plenissimis rosis speciosissimis decoratum et tubarum bene sonantium et suauem ac celestem sonum edentium auctorum quoque turrida surrsum idueniuum varietate pornati figura dignatus est indere clementia salutatorum. Obsecro ut deuotos legentes ut sermo ipsius et insultus etiam si barbarum aliqui sonare videatur non displicat. Non multum enim cuto vitia inuetere aeuum simonialium duo vitia aliorum eo quomodo possent feruida locutione corrigere et emendare. Veritas quidem prima ut ea que optima sunt ditissima attestutione rerum sacre scripture summum quit attepi a domino simplicia stilo prosum ert eas eo proposito minime dicendo. Verum quem eedem matrie diudum a multis subtiliter et luculenter declarate sunt et pene ex frequenti vsu iam plerique in fastidium vtuntur. Ideo non fuit opus ad similia quemquam auctores adducere